

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/174/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717010306
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2717010306.9

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného P. L., nar. XX.XX.XXXX v F., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 6T/131/2017-1237 zo dňa 15.07.2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 31.05.2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného P. L., nar. XX.XX. XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Skalica č. k. 6T/131/2017-1237 zo dňa 15.07.2020 bol obžalovaný P. L., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom J. B. č. XXX/XX, V. - Q. uznáný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak,

že

od mesiaca máj roku 2016 až do svojho zadržania dňa 21.09.2016 na rôznych miestach, najmä v okrese Skalica a Senica od odsúdeného X. V. (odsúdený rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 6T/78/2017-1061 zo dňa 19.07.2017, právoplatný dňa 19.07.2017) neoprávnenne kupoval psychotropnú látku - metamfetamín, ktorú neoprávnenne prechovával a následne predával konečným spotrebiteľom obvykle za sumu 10,- EUR za jednu dávku, a to minimálne osobám:

T. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., A. XXX/X,

X. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., F. A. XX/XXX,

F. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX,

X. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. R. V. XXX, V. - Q.,

F. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXXX/XX, V. - Q., G. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., V. nám. XXX/XX, prechodne bytom Q., X. 2,

K. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., V. Z.. XXX/XX, prechodne bytom F. O., pričom metamfetamín je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za tieto skutky okresný súd uložil obžalovanému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov. Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona okresný súd zároveň zrušil výrok o treste odňatia slobody vo výmere

6 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 2 roky, uložený mu skorším trestným rozkazom Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/23/2019 zo dňa 11.04.2019, právoplatný dňa 08.06.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil obžalovanému trest prepadnutia veci, a to digitálnej váhy zn. DIGITAL SCALE s batériami a podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona rozhodol, že vlastníkom prepadnutej veci stáva štát - Slovenská republika. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 1237-1247.

Z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného P. L., výsluchom svedkov X. V., F. J., X. B., F. A., T. L., G. L., K. X., prečítaním svedeckej výpovede z prípravného konania X. E., prečítaním písomných prepisov z odpočúvania a záznamov telekomunikačnej prevádzky, znaleckých posudkov, odborných vyjadrení, ako aj oboznámením listinných dôkazov. Z takto vykonaného dokazovania mal za to, obžalovaný spáchal skutok tak, ako sa mu kladie obžalobou za vinu. Obžalovaný si od mesiaca máj roku 2016 až do svojho zadržania dňa 21.09.2016 na rôznych miestach, najmä v okrese Skalica a Senica od odsúdeného X. V. neoprávnene kupoval psychotropnú látku metamfetamín (pervitín), ktorú neoprávnene prechovával a následne predával konečným spotrebiteľom (svedkom). Obžalovaný sa pri svojom prvom výsluchu sám priznal k trestnej činnosti, opísal ako začal s predajom pervitínu, od koho pervitín kupoval, komu ho ďalej predával, za akú sumu, na akých miestach, t.j. opísal presný priebeh páchania protiprávnej činnosti. Táto jeho usvedčujúca výpoveď je v súlade aj s ostatnými dôkazmi. Následne, po tom, ako došlo k zmene právnej kvalifikácie trestného činu zo zločinu na obzvlášť závažný zločin, obžalovaný začal vinu popierať, uviedol, že pervitín mal pre vlastnú potrebu, poprel, že by pervitín predával tretím osobám, uviedol, že ak tak aj urobil, bolo to pod nátlakom. Takúto obranu obžalovaného súd neprijal, pretože nebola súladná s predchádzajúcou výpoveďou, a navyše, je zrejmé, že k nej došlo vplyvom zmeny právnej kvalifikácie skutku. Obrana obžalovaného bola rozptýlená viacerými dôkazmi, jednak jeho samotným priznaním sa, a tiež výpoveďami svedka X. V., od ktorého pervitín nakupoval a ako aj ďalších svedkov, ktorým pervitín predával. Ide pritom o svedkov, ktorých výpovede sú plne súladné medzi sebou navzájom, ale sú i podporené ostatnými dôkazmi, a to prepismi z vykonaného odpočúvania a záznamov telekomunikačnej prevádzky, zaistenými vecami pri domovej prehliadke a následnými zisteniami v rámci znaleckého dokazovania. Svedkovia v hlavných bodoch zhodne vypovedali o tom, aký modus operandi bol typický pre páchanie trestnej činnosti obžalovaným. Všetci svedkovia sa v zásadných bodoch v podstate zhodli. Vypovedali dostatočne o tom, kto im drogu predával, akú drogu im predával, jej účinok, ako prebiehal predaj, v akom časovom období im drogu predával, frekvenciu predaja, aké množstvo im predal a za akú cenu. Všetci svedkovia zhodne uviedli, že bolo všeobecne známe, že obžalovaný predáva pervitín a svedkovia ho za účelom kúpy pervitínu aj kontaktovali, popr. v niektorom prípade sám pervitín aj ponúkal. Uviedli, že ho poznali pod prezývkou „Džim“. Svedkovia ďalej opísali, že obžalovaného kontaktovali na jeho telefónnom čísle, pričom tento im následne pervitín doviezol na svojom aute Renault (červenej farby) alebo na svojej motorke Yamaha (červenej farby) a zinkasoval od nich peniaze. Ďalej z výpovedí svedkov vyplýva, že ako konzumenti kupovali pervitín od obžalovaného nie výnimočne, či náhodne, ale pravidelne, opakovane, čo vyvracalo obhajobu obžalovaného. Obžalovaný je dilerom uvedenej drogy, ktorej predaj vykonával za účelom zisku, pričom aj svedok X. V. obžalovaného usvedčil z dílerstva pervitínu a tiež samotný obžalovaný sa k dílerstvu pervitínu pri svojom prvom výsluchu aj priznal. U žiadneho zo svedkov, ktorí uvádzali, že od obžalovaného kupovali pervitín nebola zistená motivácia klamlivo vypovedať a usvedčovať obžalovaného z dílerstva. Výpovede svedkov neboli vyvrátené žiadnymi inými objektívnymi a vierohodnými dôkazmi, súd nemal dôvod im neveriť. Súd vyhodnotil ich výpovede ako vierohodné, skutočnosti, ktoré uviedli sú verifikované nielen ich vzájomnou komparáciou, ale sú v dobrom súlade i s ostatnými dôkazmi, resp. potvrdené i ďalšími dôkazmi, ako je výpoveď X. V., prepismi z vykonaného odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky, zaistenými vecami pri domovej prehliadke a následnými zisteniami v rámci znaleckého dokazovania. Obžalovaného usvedčujú aj ďalšie dôkazy, a to písomné prepisy z odpočúvania a záznamov telekomunikačnej prevádzky, z ktorých je nepriamo vyvoditeľné, že komunikácia sa týkala aj predaja omamných a psychotropných látok a prebiehala aj s osobami, ktoré boli vypočuté ako svedkovia. Z komunikácie je zrejmé, že obžalovaný viackrát kontaktoval svojho dodávateľa X. V., je možné z komunikácie dedukovať, že mal záujem o drogu, uvádzal mu, koľko peňazí má nachystaných, dohadovali si čas a miesto stretnutia a aj keď v

niektorých momentoch komunikácia prebiehala v inotajoch, je zrejmé, že sa jedná o predaj omamných a psychotropných látok. Obžalovaný bol usvedčený aj nepriamymi dôkazmi a to zaistenými vecami pri domovej prehliadke a následnými zisteniami v rámci znaleckého dokazovania. U obžalovaného v rámci vykonanej domovej prehliadky boli zabezpečené váhy zn. Digital Scale s batériami, inzulínové striekačky, 2x zabalené a 1x prázdna, 94 x igelitové (plastové) vrecúško s tlakovým uzáverom, 1 x igelitové (plastové) vrecúško s tlakovým uzáverom, pričom následným znaleckým skúmaním bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu v steroch z digitálnych váh zn. Digital Scale. Prítomnosť stôp metamfetamínu bola pritom zistená dokonca aj v steroch z rúk obžalovaného. Obžalovaný bol nepriamo usvedčený aj tým, že vo vzorke moču a krvi bol skríningovým vyšetrením zistený pozitívny výsledok na metamfetamín. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný sa svojho protiprávneho konania dopustil závažnejším spôsobom konania a to na viacerých osobách, teda minimálne na troch osobách, keď úmyselným konaním predal omamné a psychotropné látky minimálne siedmym osobám, pričom tieto osoby boli stotožnené, vypočuté a špecifikované v skutkovej vete obžaloby (ide o svedkov). Je zrejmé, že obžalovaný predával drogy aj iným osobám, čo vyplýva z písomných prepisov z odpočúvania a záznamov telekomunikačnej prevádzky, avšak tieto osoby neboli orgánmi činnými v trestnom konaní stotožnené. Vzhľadom na uvedené skutočnosti okresný súd obžalovaného uznal za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona. Pokiaľ ide o uloženie trestu, okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, ďalej na prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Závažnosť protiprávneho konania obžalovaného bola vysoká, obžalovaný spáchal trestný čin spôsobom, ktorý nemožno pokladať len za bežnú držbu omamných a psychotropných látok, naopak protiprávneho konania sa dopustil zo zisťovateľného motívu, jednak v snahe zadovážiť si predajom metamfetamínu finančné prostriedky, ale i za účelom uspokojenia svojej závislosti, pričom tento predával viacerým osobám. Vo vzťahu k zavineniu mal súd preukázaný priamy úmysel. Okresný súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 4 x odsúdený, všetko na podmienené tresty odňatia slobody, naposledy trestným rozkazom OS Skalica 6T/23/2019. Obžalovaný sa dopustil viacerých priestupkov, ako pred spáchaním trestného činu, tak aj po ňom, má vyše 20 záznamov v ústrednej evidencii priestupkov MV SR, najmä na úseku cestnej premávky. Zo znaleckého posudku MUDr. Moniky Gregorovej vyplýva, že u obžalovaného sa jedná o rozvinutú závislosť od metamfetamínu (pervitínu), pričom obžalovaný sa nikdy nepodrobil žiadnej protitoxikomanickej liečbe. Trestným rozkazom Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/23/2019 zo dňa 11.04.2019, právoplatný 08.06.2019 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 2 roky. Skutku sa dopustil dňa 03.12.2018. Trestný rozkaz bol obžalovanému doručený dňa 30.05.2019 (pozn. nastali účinky vyhlásenia rozsudku). Skutku v tejto trestnej veci sa dopustil od mesiaca máj 2016 až do 21.09.2016, teda skôr, ako bol Okresným súdom Skalica pod sp.zn. 6T/23/2019 vyhlásený odsudzujúci rozsudok (v danom prípade doručený mu trestný rozkaz) za iný jeho trestný čin, preto mu okresný súd ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal dva úmyselné trestné činy (prečin poškodzovania cudzej veci a obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi), z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma skutkami, bolo nutné uložiť obžalovanému trest odňatia slobody za použitia asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, s tým, že horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného (obzvlášť závažný zločin s hornou hranicou 15 rokov) sa zvýšila o 1/3, teda upravená trestná sadzba bola v rozmedzí od 10 rokov do 20 rokov. U obžalovaného neboli zistené žiadne poľahčujúce ani prirážajúce okolnosti. Okresný súd vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam obžalovanému uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby, a to vo výmere 10 rokov, nakoľko má za to, že vzhľadom na osobu páchatel'a, ktorý je recidivistom a na okolnosti prípadu, poukazujúc predovšetkým na zisťovateľný motív konania obžalovaného, ako i predaj metamfetamínu viacerým osobám, si to vyžaduje účinná ochrana spoločnosti pred obžalovaným a zároveň nie sú predpoklady, že by nápravu obžalovaného bolo možné dosiahnuť inak. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona okresný súd zároveň zrušil výrok o treste odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 2 roky, uložený mu skorším trestným rozkazom Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/23/2019 zo dňa 11.04.2019, právoplatný dňa 08.06.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce,

ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Pre výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, keď mal za to, že jeho náprava bude lepšie zaistená s miernejším režimom. Vzhľadom na to, že odsudzoval obžalovaného za obzvlášť závažný zločin s poukazom na § 76 ods. 1 Trestného zákona mu obligatórne uložil aj ochranný dohľad na 2 roky. Okresný súd zároveň rozhodol o treste prepadnutia digitálnej váhy zn. DIGITAL SCALE s batériami, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia s poukazom na § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pričom vlastníkom týchto vecí sa stáva štát - Slovenská republika. Napokon obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou v zmysle návrhu znalkyne, keď sa preukázala závislosť obžalovaného od metamfetamínu (pervitínu).

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal odvolanie čo do výroku o vine, výroku o treste ako aj proti konaniu, ktoré vydaniu rozsudku predchádzalo obžalovaný a jeho obhajca, ktoré písomne odôvodnili na čl. 1259.

Obžalovaný v odvolaní podanom prostredníctvom svojho obhajcu poukazuje na procesný návrh v zmysle § 23 Trestného poriadku na odňatie veci z dôvodu hospodárnosti, na ktorom naďalej zotráva. Aj napriek podanému návrhu okresný súd vo veci meritórne rozhodol. O návrhu na odňatie veci doposiaľ nerozhodol Najvyšší súd SR, a teda okresný súd rozhodol vo veci ako nepríslušný súd. Príslušným na rozhodnutie sa môže stať až po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril okresný prokurátor, ktorý poukázal na totožnú otázku, ktorou sa zaoberal Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 1Ndt/19/2020 zo dňa 19.11.2020, v ktorom poukázal na nedôvodné a obštrukčne vznášané námietky zaujatosti, o ktorých súd v rámci predchádzania obštrukčnosti nekoná. Okresný súd postupoval správne, keď o návrhu obhajoby na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku nekonal. Odvolanie obžalovaného a jeho obhajcu považuje za nedôvodné.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 31.05.2022 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave, obhajcu a obžalovaného. Odvolací súd na verejnom zasadnutí oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovaného, vyjadrením okresného prokurátora k odvolaniu okresného prokurátora, odpisom z registra trestov na obžalovaného ako aj podstatným obsahom spisu. Zástupkyňa krajskej prokuratúry poukázala na zákonnosť rozsudku, rovnako zákonne uložený trest a navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Obhajca obžalovaného zotrval na dôvodov podaného odvolania, mal za to, že vo veci rozhodol zaujatý súd, ktorý nemal čakať na námietku ale mal sa z rozhodovania vylúčiť sám.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre jeho zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Vo vzťahu k napadnutému výroku o vine obžalovaného okresný súd jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za dokázané, o ktoré skutočnosti svoje tvrdenia oprel a akými úvahami sa spravoval. Trest uložený obžalovanému považuje sa primeraný, zákonný a spravodlivý. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, tento zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd sa bez výhrad s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň. Na konštatovanie správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:

Ako prvé sa odvolací súd vysporiada s návrhom obžalovaného na odňatie a prikázanie veci, ktorý odôvodnil zaujatosťou zákonného sudcu, ktorý rozhodoval o dohode o vine a treste spoluobžalovaného X. V., a tým mal už vopred vytvorený názor o vine obžalovaného.

Inštitút odňatia a prikázania veci možno uplatniť len vtedy, ak pre tento postup existujú dôležité dôvody. Dôležitými dôvodmi, ktoré Trestný zákon bližšie nedefinuje, sú pritom predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie skutkového stavu veci, výchovné pôsobenie trestného konania na páchatela i na ostatných občanov a čo najrýchlejšie prejednanie veci. Medzi dôvody svedčiace pre odňatie veci príslušnému súdu patrí tiež požiadavka zabezpečenia objektivity súdneho konania a spravodlivého rozhodnutia v prípadoch, kedy sú vylúčení všetci sudcovia príslušného súdu. Námietku zaujatosti však možno vznášať len proti tým sudcom, ktorí sa na prejednávaní a rozhodovaní veci skutočne podieľajú a nie proti neurčitým osobám, napr. všetkým sudcom určitého súdu. Taktiež je nevyhnutné uviesť konkrétne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného rozhodovania v danej veci. (porovnaj Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Ndt/18/2011 zo dňa 22.11.2011).

Návrh na odňatie a prikázanie veci podal obhajca obžalovaného po prvýkrát na hlavnom pojednávaní dňa 15.07.2020 (č.l. 1234), na ktorom bol vyhlásený rozsudok vo veci samej. Obhajca obžalovaného navrhol odňať trestnú vec obžalovaného Okresnému súdu Skalica a prikázať ju Okresnému súdu Bratislava I, pričom výslovne uviedol „bližšie dôvody návrhu nechcem uvádzať“. Po krátkom prerušení hlavného pojednávania súd vyhlásil uznesenie (zápisnične zachytené na č.l. 1234 rub) o tom, že o návrhu nebude rozhodovať, vzhľadom na to, že nešlo o kvalifikovaný návrh, a teda nebolo o čom rozhodovať.

Odvolací súd s poukazom na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (uznesenie NS SR 1Ndt/19/2020 zo dňa 19.11.2020) uvádza, že je pravdou, že okresný súd nerozhodol o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku samostatným rozhodnutím, avšak o takomto návrhu rozhodovať ani nemal vzhľadom na absenciu základných náležitostí vznesenej námietky. V tomto prípade tak stačilo ak by o tomto postupe učinil záznam do zápisnice o hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí, ktorým postupom sa okresný súd spravoval, keď o námietke rozhodol uznesením vyhláseným na hlavnom pojednávaní dňa 15.07.2020, a tým sa vysporiadal s procesným návrhom obhajcu obžalovaného.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ďalšiu rozhodovaciu prax NS SR, ktorý už opakovane konštatoval, že ak je oprávnenou osobou podaný návrh na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku a je odôvodnený len procesným postupom orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, o ktorom sa v zmysle § 32 ods. 6 Trestného poriadku nekoná, nie je logicky a ani právne udržateľné rozhodovať o takomto návrhu podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku, ak rozhodovanie z materiálneho hľadiska o tom istom je v zmysle ustanovenia § 32 ods. 6 Trestného poriadku vylúčené - neprípustné. V takom prípade sa o návrhu na odňatie veci nekoná (per analogiam) z dôvodov uvedených v ustanovení § 32 ods. 6 Trestného poriadku a dotknutý súd nevydáva o tom žiadne rozhodnutie. Je však nevyhnutné túto skutočnosť procesne zaznamenať (napr. záznamom do zápisnice o hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí) tak, aby bolo zrejmé, že návrh nezostal nepovšimnutý. (uznesenie NS SR 1Ndt/19/2020 zo dňa 19.11.2020).

Uvedené možno analogicky vzťahovať na procesný návrh obžalovaného, ktorý neobsahoval žiadne dôvody. V tomto prípade možno v celom rozsahu súhlasiť s okresným súdom, ktorý konštatoval, že táto námietka nebola kvalifikovaná, pretože neobsahovala žiadne dôvody, pretože obhajca obžalovaného výslovne uviedol, že dôvody námietky nebude uvádzať. Až v odvolacom konaní obhajca obžalovaného doplnil dôvod návrhu na odňatie a prikázanie veci, a to skutočnosť, že rovnaký súd (zákonný sudca) rozhodoval o schválení o dohode o vine a treste spoluobžalovaného v rovnakej (súvisiacej) trestnej veci.

V súvislosti s návrhom na odňatie a prikázanie veci, ktorý bol vznesený v odvolacom konaní, a ktorý už obsahoval dôvod odvolací súd uvádza, že Trestný poriadok totiž v ust. § 23 a nasl. stanovuje presné kritéria návrhu na odňatie a prikázanie veci (a tiež v § 31 kritéria pre vznesenie námietky zaujatosti) tak, aby tento bol spôsobilý vyvolať konanie o odňatí veci, či vylúčení sudcu, prísediaceho, prípadne inej osoby zúčastnenej v konaní. Tento procesný úkon musí byť vznesený bez meškania po tom, ako

sa strana trestného konania dozvedela o dôvodoch odňatia veci. Dôvody musia byť zrejme už v čase podania návrhu.

Odvolací súd poukazuje na to, že dohoda o vine a treste spoluobžalovaného X. V. (spoluobžalovaného) bola schválená Okresným súdom Skalica dňa 19.07.2017 (č.l. 1060), t.j. 3 roky predtým, ako obhajca obžalovaného podal návrh na odňatie veci. Schválenie dohody bol tým dôležitým úkonom, ktorým svoj návrh odôvodnil, avšak o schválení dohody obhajca obžalovaného a rovnako obžalovaný objektívne mohli a aj mali mať vedomosť už po jej schválení, a bezprostredne po uzatvorení namietat' zaujatosť súdu a navrhnúť odňatie veci, čo však neučinili.

Pokiaľ ide o samotný dôvod odňatia veci, odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na dlhodobu ustálenú prax NS SR, ktorý už opakovane konštatoval, že dôvodom pre vyslovenie zaujatosti sudcu, či dôvodom pre odňatie veci nie je skutočnosť, že sudca rozhodoval o viacerých spoluobvinených v rovnakej (súvisiacej) trestnej veci.

Prezumpcia nevinoty (§ 2 ods. 4 Trestného poriadku) sa týka osoby obvinenej v aktuálne vedenom trestnom konaní a nie je porušená, ak sa o účasti tohto obvinenej na žalovanej trestnej činnosti zmieňuje výrok alebo odôvodnenie skoršieho či iného rozhodnutia súdu, ktorým bola odsúdená iná osoba. Rovnako len voči odsúdenej osobe je založená prekážka právoplatne rozhodnutej veci - v následne vedenom trestnom konaní teda môže byť stíhaná iná (ďalšia) osoba zo spáchania toho istého činu. (judikát R 30/1998).

Súd schvaľuje dohodu o vine a treste bez vykonania dokazovania (ide o výnimku z pravidla podľa § 2 ods. 19 Trestného poriadku), pričom toto rozhodnutie vyvoláva v zmysle § 334 ods. 1 Trestného poriadku právne účinky len vo vzťahu k obvinenému. To primerane platí aj o prijatí vyhlásenia obvinenej, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe, alebo vyhlásenia, že nepopiera spáchanie takého skutku podľa § 257 ods. 5, 7 Trestného poriadku. Ak súd následne rozhoduje o obžalobe podanej proti inému obvinenému (hoci zo spáchania činu pokrytého skôr schválenou dohodou) alebo o vine iného obvinenej (hoci zo spáchania činu pokrytého skorším prijatím vyhlásenia o vine), vykonáva v tomto smere autonómne dokazovanie, bez akejkoľvek viazanosti skorším schválením dohody alebo prijatím vyhlásenia o vine a nemôže pri rozhodovaní vychádzať zo schválenej dohody alebo prijatej vyhlásenia.

Sudca, ktorý sa zúčastnil na rozhodovaní o dohode o vine a treste, neporušil prezumpciu nevinoty (§ 2 ods. 4 Trestného poriadku) vo vzťahu k inej osobe, ktorá sa mala podľa skutkovej vety dohody a rozsudku podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku podieľať na trestnej činnosti obvinenej; taký sudca nie je vylúčený podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku z neskoršieho konania o obžalobe podanej proti dotknutej „inej osobe“ (môže ísť aj o spoluobžalovaného v tom istom konaní). Pravidlo uvedené v predchádzajúcej vete platí aj vo vzťahu k sudcovi, ktorý sa zúčastnil na rozhodovaní o prijatí vyhlásenia obvinenej o vine podľa § 257 ods. 5, 7 Trestného poriadku a neskôr prejednávaná obžaloba sa týka inej osoby, ktorá sa mala podľa rozsudku vyhlásenej na podklade naposledy označeného ustanovenia podieľať na trestnej činnosti obvinenej, pričom môže ísť aj o spoluobžalovaného v tom istom konaní. (porovnaj judikát R/11/2010-II).

Práve vyššie uvedeným je potom neopodstatnené a právne irelevantné vo vzťahu k otázke viny obžalovaného P. L. to, že okresný súd rozhodoval o vine spoluobžalovaného X. V. zo skutku, ktorým bolo pokryté aj protiprávne konanie obžalovaného L.. Odvolací súd hodnotí návrh obžalovaného na odňatie a prikázanie veci ako špekulatívny návrh, ktorého cieľom malo byť dosiahnutie oddialenia meritórneho rozhodnutia v jeho trestnej veci. Odvolací súd nevzhladol žiadne prekážky na rozhodnutie okresného súdu vo veci samej a ani na rozhodnutie, aby trestná vec bola Okresnému súdu Skalica odňatá. Rovnako v danej veci nebol žiaden dôvod, aby zákonný sudca vo veci vzniesol námietku zaujatosti z vlastnej vôle.

Pokiaľ ide o spáchanie skutku, obžalovaný v odvolaní nijako nespochybňoval spáchanie skutku, odvolaciu argumentáciu obmedzil výlučne na návrh na odňatie a prikázanie veci, s ktorou námietkou sa odvolací súd vysporiadal v odôvodnení vyššie.

Aj napriek uvedenému odvolací súd len v stručnosti dodá, že v prejednávannej veci nemožno mať žiadne pochybnosti o vine obžalovaného zo skutku na podklade obžaloby, pretože v konaní bol zabezpečený

celý rad nielen priamych, ale i nepriamych dôkazov utvárajúcich reťaz svedčiacu o vine obžalovaného. V prvom rade to bol sám obžalovaný, ktorý sa ešte v prípravnom konaní počas prvého výsluchu priznal k spáchaniu skutku, svoje konanie oľutoval. Počas prvého výsluchu orgánom činným v trestnom konaní podrobne a jasne ozrejmil, ako sa ku kúpe (zadováženiu) a následnému predaju pervitínu dostal. Obžalovaný bol najprv bežným konzumentom, následne už pervitín predával širokému okruhu konzumentov, pričom niektorí z nich ho ako svedkovia v tomto konaní priamo usvedčovali z predaja. Obžalovaný nielenže označil mená svojich odberateľov, označil aj meno osoby (svedka X. V.), od ktorej si omamné látky dlhodobo zadovážoval, neskôr už s cieľom ďalšieho predaja. Aj napriek tomu, že obžalovaný následne pri druhom výsluchu v prípravnom konaní svoju protiprávnu činnosť čiastočne popieral, túto druhú výpoveď odvolací súd hodnotí ako nedôveryhodnú, a to najmä s poukazom na fakt, že druhej výpovedi predchádzala zmena právnej kvalifikácie skutku na obzvlášť závažný zločin, a tým aj k hrozbe uloženia prísnejšieho vyššieho trestu. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný odmietol vypovedať, čo len potvrdzuje účelovosť jeho konania. Aj napriek uvedenému však pre ustálenie viny bola dostačujúca prvá výpoveď obžalovaného z prípravného konania, kedy sa ku spáchaniu skutku priznal. Výpoveď obžalovaného potvrdil svedok X. V. (spoluobžalovaný), od ktorého si obžalovaný dlhodobo zadovážoval pervitín. Obaja sa zhodli v podstatných okolnostiach skutku, mieste, cene, množstve a spôsobe predaja. Obaja sa navzájom usvedčovali, svedok V. mal navyše vedomosť o tom, akým konzumentom obžalovaný ďalej pervitín predával a ako k predaju dochádzalo, nakoľko bol sám svedkom toho, ako obžalovaný išiel prediť pervitín svojim odberateľom. Svedok navyše nemal žiadnu motiváciu krivo obviniť obžalovaného, mali priateľský vzťah.

Rovnako ďalší svedkovia (konzumenti) obžalovaného usvedčovali, všetci vypočutí svedkovia vypovedali v podstate totožne, uviedli za ako sa s obžalovaným skontaktovali, ako prebiehal predaj, resp. odovzdanie pervitínu. Všetci svedkovia vypovedali v podrobnostiach rovnako, čo len nasvedčovalo tomu, že ich výpovede sú vierohodné a pravdivé. Svedkovia zhodne uviedli, že od obžalovaného kupovali jednu dávku pervitínu za 10 eur, obžalovaný chodil na červenej motorke zn. Yamaha či vozidle Renault červenej farby, drogy si kupovali podaním cez okienko auta, na odľahlých miestach, dohadovali sa telefonicky, všetci svedkovia stotožnili obžalovaného dokonca jeho prezývkou, pod ktorou bol známy v mieste svojho bydliska (L.). Svedkovia mali vedomosť o tom, že obžalovaný opravoval autá, občasne pervitín ponúkol zadarmo, resp. výmenou.

Počas domovej prehliadky u obžalovaného boli nájdené predmety, ktoré možno jednoznačne spojiť s páchaním drogovej trestnej činnosti (váha, striekačky, vrecúčka atď.), na týchto predmetoch boli navyše zaistené stopy metamfetamínu. Počas prehliadky tela obžalovaného boli zistené stopy metamfetamínu na aj steroch jeho rúk obžalovaného, v krvi ako aj v moči obžalovaného (išlo o totožné stopy ako na zaistených predmetoch). Znaleckým skúmaním bola u obžalovaného zistená rozvinutá závislosť na metamfetamíne (pervitíne) s potrebou protitoxikomanického liečenia, ktorému sa obžalovaný síce podľa vlastných slov plánoval podrobiť, avšak nepodrobil sa.

Rovnako s prepisu záznamu odpočúvania telekomunikačnej prevádzky vyplýva intenzívna komunikácia medzi obžalovaným a svedkom X. V. (spoluobžalovaným), v ktorej sa dohadujú na cene, kúpe a mieste odovzdania pervitínu. V týchto záznamoch sa síce presne neuvádza doslovne omamná látka, pervitín, amfetamín, z kontextu rozhovorov je to však celkom zrejmé. Rovnako i ďalšie záznamy z odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky nasvedčujú tomu, že obžalovaný sa po telefóne dohadoval s rôznymi osobami na odbere a predaji omamných látok.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom nemožno mať žiadne pochybnosti o vine obžalovaného, tento sa skutku na podklade obžaloby dopustil, pričom ako trestne zodpovedný páchatel konal v priamom úmysle. Odvolací súd záverom k uznaniu viny obžalovaného uzatvára, že v trestných veciach musia byť dôkazy nad slnko jasnejšie (lat. In criminalibus probationes debent esse luce clariores), tak ako je to aj v tomto prípade.

Pokiaľ ide o uloženie trestu, Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu

tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste. (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Pokiaľ ide o uloženie trestu, vzhľadom na spáchanie skutku v tejto trestnej veci skôr, ako bol obžalovanému doručený trestný rozkaz Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/23/2019 zo dňa 11.04.2019 bolo nutné obžalovanému ukladať súhrnný trest podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu, t.j. podľa trestnej sadzby za trestný čin najprísnejšie trestný. V tomto prípade bolo nutné vychádzať z trestnej sadzby 10-20 rokov (upravenej podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona), pričom okresný súd správne u obžalovaného nezistil žiadnu pohľadujúcu ani priťažujúcu okolnosť.

Pri ukladaní trestu bolo nutné prihliadnuť na trestnú minulosť obžalovaného, ktorý bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, v registri priestupkov má početné záznamy za priestupky na úseku cestnej premávky, pričom hoci tieto priestupky nesúvisia s drogovou trestnou činnosťou, preukazujú sklony obžalovaného k porušovaniu zákonných noriem. V danej veci bolo nutné prihliadať aj na postoj obžalovaného k trestnej činnosti, kedy počas konania podľa názoru odvolacieho súdu účelovo menil obhajobu, jeho odvolacie námietky boli účelové, čiastočné obštrukčné a špekulatívne a tiež jeho procesné správanie počas konania, kedy sa opakovane vyhýbal konaniu predkladaním lekárskeho správ, ktoré nespĺňali náležitosti riadneho ospravedlnenia. Obžalovaný aj napriek prvotnému priznaniu sa následne popieral svoje protiprávne konanie, v prípade obžalovaného ide o typického dileru omamných látok, ktorý si omamné látky zabezpečoval vo väčšom množstve od svojho stáleho predajcu a tieto následne predával konzumentom na rôznych miestach. O obžalovanom bolo v mieste jeho bydliska známe, že je dílerom drog, okrem svedkov, ktorí vypovedali v tejto trestnej veci predával omamné látky aj ďalším osobám, ktoré sa však nepodarilo stotožniť. Predaj drog bol zdrojom obživy obžalovaného, pričom predajom ohrozil život a zdravie viacerých ľudí, čím spáchal čin závažnejším spôsobom konania.

Odvolací súd má za to, že uložený trest obžalovanému v trvaní 10 rokov je vzhľadom na všetky okolnosti prejednávanej veci primeraným trestom, pričom ide o trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby. V tomto prípade neboli zistené žiadne výnimočné okolnosti, ktoré by zároveň odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona. Správne okresný súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Nakoniec správne rozhodol aj o treste prepadnutia veci a uloženia ochranného dohľadu v trvaní 2 roky. Vzhľadom na to, že obžalovaný bol dlhoročným užívateľom omamných látok, znaleckým skúmaním bol u obžalovaného diagnostikovaný rozvinutý syndróm závislosti, a znalec indikoval protitoxikomanické liečenie bolo správnym aj rozhodnutie o ochrannom protitoxikomanickom liečení ambulantnou formou.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.